

SV

SV

SV

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 3.12.2008
SEK(2008) 2909

ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR

som åtföljer

förslaget till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om upphävande av åtta direktiv om metrologi

Sammanfattning av konsekvensbedömningen

{COM(2008) 801 final}

{SEC(2008)2910}

{SEC(2008)2968}

Denna konsekvensbedömning rör upphävandet av åtta direktiv enligt ”den gamla metoden” om metrologi och den eventuella utvidgningen av tillämpningsområdet för direktiv 2004/22/EG om mätinstrument. Förslaget ingår i kommissionens lagstiftnings- och arbetsprogram för 2008 (ENTR/015).

Det rör åtta direktiv om metrologi inom följande sex områden:

- Kallvattenmätare för vatten som inte är rent (direktiv 75/33/EEG).
- Alkoholmätare och alkoholtabeller (direktiven 75/765/EEG och 75/766/EEG).
- Handelsvikter och precisionsvikter (direktiven 71/317/EEG och 74/148/EEG).
- Manometrar för bestämning av lufttrycket i fordonsdäck (direktiv 86/217/EEG).
- Hektolitervikt av säd (direktiv 71/347/EEG).
- Kalibrering av tankvolym på fartyg (direktiv 71/349/EEG).

Alla dessa direktiv utom ett är fakultativa. De instrument som behandlas i varje direktiv måste godtas av medlemsstaterna, vilket var lämpligt på 1970-talet, när det fanns handelshinder till följd av olika föreskrifter i medlemsstaterna. Parallellt med direktiven kan medlemsstaterna behålla sina nationella lagar med tekniska specifikationer.

Enligt villkoren i WTO-avtalet om tekniska handelshinder från 1995 är de medlemsstater som väljer att reglera skyldiga att basera sina lagar på internationella standarder. De nationella lagarna bygger därför på internationella standarder, som ofta även har genomförts till europeiska standarder. Dessutom förbjuder EG-domstolens rättspraxis enligt målet ”Cassis de Dijon” oproportionerliga nationella krav och föreskriver ömsesidigt erkännande av produkter som lagligen saluförs i andra medlemsstater. Vidare ger Welmec-överenskommelsen om typgodkännanden sedan 1993 en ram för mellanstatligt samarbete när det gäller ömsesidigt erkännande av bedömningar av överensstämmelse, särskilt för icke-harmoniserade mätinstrument som bygger på internationella standarder.

I enlighet med kommissionens förenklingsarbete (KOM(2005) 535) är det allmänna målet att förenkla gemenskapens regelverk genom att upphäva föråldrade rättsakter som i praktiken har föga eller ingen verkan och därför har blivit irrelevanta. Det särskilda målet är att förenkla gemenskapens regelverk inom de områden som de åtta direktiven enligt ”den gamla metoden” om metrologi omfattar, samtidigt som man upprätthåller den fria rörligheten för mätinstrument på den inre marknaden och inte hindrar den tekniska utvecklingen.

I dokumentet över de viktigaste frågorna för det offentliga samrådet lade kommissionen fram tre alternativ.

Alternativ 1: Direktiven enligt ”den gamla metoden” gäller parallellt med nationella regler (den nuvarande situationen). Utan nya EU-åtgärder skulle de gamla direktiven fortsätta att gälla tills den tekniska utvecklingen fullständigt gått om de tekniska specifikationerna. Förmodligen kommer marknaden att fortsätta att utvecklas snabbt, så att det kommer att finnas tekniskt mer avancerade produkter som inte längre omfattas av de gamla direktiven.

Alternativ 2 består i att upphäva direktiven enligt den gamla metoden utan att ändra direktiv 2004/22/EG om mätinstrument. De nationella reglerna kan fortsätta att gälla. Enligt detta alternativ skulle den fria rörligheten för mätinstrument på den inre marknaden implicit bygga på principen om ömsesidigt erkännande och övergripande lagstiftning som säkerställer att den fungerar som den ska. Den befintliga Welmec-överenskommelsen om typgodkännanden ger en ram för ömsesidigt erkännande av nationella bedömningar av överensstämmelse. Enligt villkoren i WTO-avtalet om tekniska handelshinder skulle medlemsstaterna behöva basera sina lagar på internationella standarder. Alternativt skulle medlemsstaterna i stället för att utfärda nationella föreskrifter kunna förlita sig på frivillig tillämpning av europeiska

standarder. Kommissionen skulle vid behov kunna ge de europeiska standardiseringsorganen i uppdrag att uppdatera och utarbeta sådana standarder.

Alternativ 3 består i att lägga till nya bilagor för varje instrument till direktiv 2004/22/EG om mätinstrument och upphäva direktiven. Detta alternativ tillåter inte nationella regler, men medlemsstaterna förblir fria att välja de uppgifter för vilka de vill föreskriva lagstadgad metrologisk kontroll. För dessa uppgifter får de endast tillåta att instrument som konstaterats överensstämma med de grundläggande kraven i direktivet används inom landet. Enligt den nya metoden för harmonisering föreskrivs grundläggande krav och tillåts alla tekniska specifikationer som uppfyller dessa krav. Det bör noteras att artikel 2 i direktiv 2004/22/EG om mätinstrument tillåter medlemsstaterna att avstå från att kräva att instrument som används i deras land ska uppfylla kraven i direktivet, men de får i så fall inte föreskriva alternativa nationella regler, vilket medför att det inte finns några regler alls.

Det offentliga samrådet och en extern undersökning visar på att det inte finns några handelshinder inom de sex områden som de åtta direktiven enligt den gamla metoden omfattar. Det är också tydligt att direktiven används allt mindre och i sin helhet täcks av internationella standarder. Den nuvarande situationen (alternativ 1) har inte hindrat den tekniska utvecklingen, och där det finns nationell tilläggslagstiftning tycks denna fullt ut beakta ömsesidigt erkännande och internationella standarder.

Alternativen är de två möjliga resultaten av förenklingsmålet: upphävande (alternativ 2) eller omarbetning av regelverket (alternativ 3). Med båda skulle man uppnå förenklingsmålet, och därför används andra kriterier för att jämföra dem. Det verkar som att eftersom inga handelshinder eller andra trängande politiska behov har rapporterats, är den enda fråga som särskiljer alternativen en hög skyddsnivå i förhållande till förvaltningskostnaderna. En hög skyddsnivå säkerställs antingen genom nationell lagstiftning som bygger på internationella standarder (alternativen 1 och 2) eller genom harmonisering (alternativ 3). Om det inte finns någon nationell lagstiftning (alternativen 1 och 2) eller om medlemsstaterna väljer att inte kräva harmoniserade instrument (alternativ 3) finns det däremot inget garanterat skydd och inga förvaltningskostnader uppstår.

De sammanlagda kostnaderna är av samma storleksordning oavsett alternativ, dvs. skyddsfördelarna med nationell lagstiftning medför låga till medelhöga förvaltningskostnader som motsvarar dem för harmonisering. Om det inte finns några lagar finns det inga skyddsfördelar och inga förvaltningskostnader uppstår.

På grundval av konsekvensbedömningen utmärker sig inget alternativ. Eftersom det inte finns några handelshinder, ger harmonisering enligt alternativ 3 inga fördelar som inte kan uppnås antingen av marknaden om föreskrifter saknas eller genom nationella föreskrifter som bygger på internationella standarder och som fullt ut beaktar principen om ömsesidigt erkännande. Dessutom har flera medlemsstater uppgett att de kan komma att välja bort harmonisering om tillämpningsområdet för direktiv 2004/22/EG om mätinstrument skulle utvidgas, vilket i praktiken skulle äventyra själva syftet med harmoniseringen.

Av förenklings- och subsidiaritets skäl kan alternativ 2 med upphävande utan utvidgning av tillämpningsområdet för direktiv 2004/22/EG om mätinstrument därför anses vara det lämpligaste alternativet.

Denna rapport är endast bindande för de av kommissionens avdelningar som medverkat i utarbetandet och avgör inte den slutliga formen på de eventuella beslut som kommissionen kommer att fatta.